

PROCEDURA MANIPULACJI cd.

Przez upadek w Raju człowiek utracił więź z Bogiem, ale pragnienie powrotu do Boga, odnalezienia relacji z Nim, i poznania duchowego sensu swojego życia towarzyszyło mu nieustannie. I to spowodowało, że pojawiły się liczne systemy religijne, które zaczęły oferować różnych wymyślonych bogów. Budowano posągi, stawiano świątynie, tworzyły się grupy kapłanów obsługujących systemy, oczywiście za pomocą procedury manipulacji, i dobrze prosperujących na ludzkim pragnieniu zrealizowania duchowych potrzeb. Rozpoczęło się odwieczne „kołowanie” człowieka i jego droga donikąd.

I trwa to do dziś choć nie powinno, ponieważ pewna, prawdziwa droga została przez Boga dana już prawie 2 tysiące lat temu. Bóg przyszedł człowiekowi z pomocą i otworzył drogę do poznania Go, a jednocześnie drogę do wyzwolenia się z odwiecznego podlegania sterowaniu i chodzeniu na smyczy tych, którzy chcieli panować nad duchowym życiem człowieka.

„Zesłał Syna jako Zbawiciela świata”. (1J 4,14,

Chrystus, w czasie w którym żył, również był świadkiem stosowania procedury manipulacji. Żydzi podlegali wówczas władzy establishmentu duchownego czyli faryzeuszy, którzy z powodzeniem wykorzystywali jej 8-mio punktowy schemat.

1. Wywołanie lęku w naturze behawioralnej. Faryzeusze straszili Bogiem, który jest srogi i karzący.

2. Ukazanie siebie jako przyjaciela i dobroczyńcę. Ukazywali siebie jako pomocnych i nieodzownych przewodników duchowych, znających Prawo Mojżeszowe.

3. Działanie autorytatywne. Wprowadzili w sposób autorytatywny drobiazgowy system bardzo licznych, często absurdalnych nakazów i zakazów, które należało bezwzględnie przestrzegać.

4. Stworzenie iluzji. Epatowali sztuczną pobożnością, rozmodleniem, poczuciem wyższości, tworząc w umysłach ludzi wizje siebie nienaganych, doskonałych, mądrych, którym należy się przewodnictwo duchowe i posłuszeństwo.

5. Stosowanie systemu kar i nagród. Za niepodporządkowanie się im oraz wprowadzonym i wymaganym przepisom prawa żydowskiego karali wyrzuceniem z synagogi i rzucaniem klątw.

6. Ekspozowanie zysku, ukrywanie straty. Utrzymywali wyznawców w tylko i wyłącznie powierzchownych, zewnętrznych, ceremonialnych aspektach wiary, przez co tracili oni głębię duchowego poznawania prawdy Bożej.

7. Nieustanna narracja, lobbying. Wykorzystywali każdą okazję by nękać innych przepisami i utrzymywać w ryzach posłuszeństwa.

8. Pozyskanie wyznawców, zniewolenie. Podporządkowali sobie ówczasie żyjących Żydów i ci, którzy poddali się ich władzy, bronili stworzonego systemu. Gdy pojawił się Chrystus, Syn Boży, ci właśnie Żydzi razem z faryzeuszami chcieli ukamienować Go, gdy nauczał w synagodze i demaskował faryzejski fałsz i zakłamanie. Choć Chrystus ukazywał prawdę o Sobie, o Bogu, o tym czym jest prawdziwe wypełnienie Prawa Bożego, nie chcieli o tym słyszeć. Byli tak przywiązani do tradycji i ogłupieni przez faryzejski system religijny, że zatwardziały stały się ich serca i niezdolne do przyjęcia prawdy.

Faryzeusze byli aroganccy i pewni swojego miejsca wśród zarządzanego ludu. Kiedy pojawił się Chrystus, ich pozycja, władza zostały zagrożone. Nienawidzili Go. Utrata wyznawców oznaczała utratę miejsca,

na którym się wygodnie osadzili i urządzili. Nie interesowało ich tak naprawdę prawdziwe poznanie Bożej prawdy. Gdy zobaczyli tłumy witające Chrystusa, gdy wjeżdżał do Jerozolimy, z przerażeniem w głosie *„mówili jeden do drugiego: «Widzicie, że nic nie zyskujecie? Patrz - świat poszedł za Nim».*(J 12,19)

A przed Chrystusem nic nie mogło się ukryć. Był Bogiem. Doskonale obnażył i zdemaskował działanie ówczesnego religijnego systemu żydowskiego, całą procedurę manipulacji i nieczyste intencje faryzeuszy. Ukazał, że ich celem nie jest dobro duszy, nie jest pomoc ludziom w odnalezieniu prawdy Bożej, ale nękanie pod pozorem przestrzegania Prawa Bożego. Ukazał, że nie prowadzą tam, gdzie obiecują, że ich celem jest własna chwała i zysk. Zdemaskował ich zakłamanie, obłudę, pychę, nienawiść do Boga i samouwielbienie, punkt po punkcie (por. Mt,23) Boga nie można oszukać. Spotkanie z Chrystusem pozostawiało faryzeuszy zawsze małymi, nagimi, obnażonymi. Strącał ich z piedestału, na którym siebie postawili.

„Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, bo zamykacie królestwo niebieskie przed ludźmi. Wy sami nie wchodzicie i nie pozwalacie wejść tym, którzy do niego idą”.(Mt 23,13)

„Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać pożądania waszego ojca. Od początku był on zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa”. (J 8,44)

Słowa Chrystusa były ostre, prawdziwe i nieubłagane. Nie miał litości dla tych, którzy kłamią i oszukują, wykorzystując do tego przestrzeń duchowego życia człowieka, handlując Bogiem i prawdą.

Jakże jaskrawo widoczna była różnica pomiędzy postępowaniem faryzeuszy, a postępowaniem Chrystusa, który kochał Ojca i służył Mu do końca wypełniając dzieło, dla którego zstąpił z Nieba. On całym swoim

postępowaniem i nauczaniem ukazał jasno, że prawdziwa wiara nie ma nic wspólnego z religijnością, z systemami religijnymi, z podporządkowaniem się skupionemu na swojej władzy i chwale establishmentowi duchownemu. Słowa potępienia wobec faryzeuszy nie odnoszą się tylko do nich. Były i są skierowane pod adresem wszystkich, którzy pod pozorem prowadzenia do Boga, realizują swoje ukryte cele.

„Kto mówi we własnym imieniu, ten szuka własnej chwały. Kto zaś szuka chwały Tego, który go posłał, ten godzien jest wiary i nie ma w nim nieprawości”. (J 7,16-18)

Nigdy nie służy Bogu ani ludziom ten, kto stosuje procedurę manipulacji. Nie ma czystych intencji. Manipulacja i czyste intencje wykluczają się nawzajem. Wiara w Boga wykorzystywana jest wtedy tak naprawdę tylko dla zdobycia własnych wyznawców i roztaczania nad nimi władzy.

Gdyby ukazać postępowanie Chrystusa w świetle procedury manipulacji - to jakże było ono odmienne i czyste.

1. Wywołanie lęku w naturze behawioralnej.

Nie straszył, ale przynosił pokój, głosił miłość Ojca i jego łaskę.

2. Ukazanie siebie jako przyjaciela i dobroczyńcę.

To Boga ukazywał jako ratującego świat i było to zgodne z rzeczywistością.

3. Działanie autorytatywne.

Nie czynił tego. Działał z miłością i pokornym sercem.

4. Stworzenie iluzji.

Wielokrotnie rozprawiał się z iluzją, w której żyli inni i ukazywał prawdę o Bogu i człowieku.

5. Stosowanie systemu kar i nagród.

Upominał i uzdrawiał dla nawrócenia serc, nigdy nie dla manipulacji.

6. Ekspozowanie zysku, ukrywanie straty.

Ukazywał zysk i stratę takimi jakimi były w rzeczywistości - ukazywał drogę do zbawienia. ujawniał skutki grzesznej postawy człowieka.

7. Nieustanna narracja, lobbying.

Nauczał z miłością. Jego nauczanie było zawsze prostolinijnym głosem czystej prawdy. Wybór jej przyjęcia pozostawiał temu, kto go słuchał. *„Moja nauka nie jest moją, lecz Tego, który Mnie posłał. Jeśli kto chce pełnić Jego wolę, pozna, czy nauka ta jest od Boga, czy też Ja mówię od siebie samego”.*(J 7, 16-17)

8. Pozyskanie wyznawców, zniewolenie.

Przyniósł człowiekowi wolność. Wolność, która w duchowym wymiarze otwierała mu drogę do nieśmiertelności i wiecznego życia w Bożym Królestwie. Przyszedł by dać, a nie zabrać. Położył kres duchowemu osieroceniu człowieka, a przywrócenie do jedności z Bogiem i trwanie w niej, czyniło go ponownie silnym i odpornym na wszelkie próby kontrolowania i zarządzania nim.

Dzieło Chrystusa to antyteza procedury manipulacji.

Istotą procedury manipulacji było zniewolenie człowieka.

Istotą dzieła Chrystusa było przywrócenie mu wolności.

Co świat zrobił z tą wolnością?

Dlaczego nie widać dziś skutków dzieła Chrystusa?

Dlaczego procedura manipulacji odnosi nadal sukces?

Dlaczego? Co się stało?

Pierwsi chrześcijanie przyjęli łaskę Boga, przyjęli wolność i żyli bez kajdan grzechu i bez kajdan systemu. Przybywało prawdziwie wierzących, szczerze oddanych Bogu i odpornych na manipulacje i zakusy duchowego

spętania. Oni mieli tylko jednego Pana, któremu służyli. Byli niedostępni dla władców tego świata.

Ponownie więc padło pytanie: «*Widzicie, że nic nie zyskujecie? (...) świat poszedł za Nim*». (J12,19)

I znaleźli się ponownie słudzy ciemności, którzy postanowili świat powstrzymać.

W 418 roku na Synodzie w Kartaginie został dokonany skuteczny zamach na wolność (por. Zapis kartagiński) i to za sprawą ówczesnego Kościoła, który w sposób niedostrzegalny wypowiedział wojnę Bogu i człowiekowi, aby on nie uwierzył i nie przyjął łaski odkupienia.

Stosując procedurę manipulacji (por. część 1) zatrzymał człowieka w naturze cielesnej, behawioralnej, w lęku i szatańskim zniewoleniu, pomimo że Jezus Chrystus przez odkupienie duszy przywrócił właściwą drogę naszego istnienia, w naturze duchowej, bez lęku, w miłości Ojca. I postawił solidne kraty, aby przez kolejne wykorzystanie procedury manipulacji utrzymywać człowieka w świadomości więźnia grzechu.

Jak to czyni?

1. Wywołanie lęku w naturze behawioralnej. Wprowadza lęk, ponieważ naucza że człowiek jest grzesznikiem, że jego dusza jest grzeszna, że poza Kościołem nie ma zbawienia.

2. Ukazanie siebie jako przyjaciela i dobroczyńcę. Ukazuje siebie jako dobroczyńcę głosząc, że może z tych grzechów duszy człowieka oczyścić.

3. Działanie autorytatywne. Kreuje siebie jako autorytet twierdząc, że nauka Kościoła jest niepodważalna, bezdyskusyjna i jest kontynuacją nauczania Apostołów.

4. Stworzenie iluzji. Stwarza w umysłach ludzi iluzję, wyobrażenie siebie jako doskonałego i jedyne go znawcę prawd Bożych, a człowieka niezdolnego do samodzielnego poznawania.

5. Stosowanie systemu kar i nagród. Stosuje system kar i nagród np. odpuszczając bądź nie odpuszczając grzechy, udzielając bądź nie udzielając sakramentów itp.

6. Ekspozowanie zysku, ukrywanie straty. Gloryfikuje poszukiwanie grzechów w duszy i oczyszczanie się z nich jako sens duchowej drogi człowieka i zbliżenia się do Boga, podczas gdy w rzeczywistości dzieje się odwrotnie. Człowiek z tego właśnie powodu całkowicie zatracą świadomość bycia odkupionym i nie może się naprawdę wznosić ku Bogu, ponieważ nie powstaje w nim natura duchowa, która to tylko zdolna jest do bezpośredniego obcowania z Bogiem.

7. Nieustanna narracja, lobbying. Nieustannie na różne sposoby głosi swoją naukę o grzechu tak, aby została mocno utrwalona i wżarta w świadomość człowieka. Aby stała się już jego własnym przekonaniem i bitem sumienia, nie pozwalającym przyjąć „*wolności, ku której wyswobodził nas Chrystus*” (Ga 5,1).

8. Pozyskanie wyznawców, zniewolenie. Pozyskuje wyznawców, którzy przyjmują narrację Kościoła, są jej głosicielami i często fanatycznymi obrońcami.

Kościół swoim nauczaniem sprawił, że człowiek uwierzył w moc szatana, a nie w moc Chrystusa i spowodował, że świat „*poddał się na nowo w jarzmo niewoli*” (Ga 5,1). Powstrzymał rozszerzanie się prawdy o dziele Boga, o odkupieniu duszy, o duchowej wolności człowieka, o mocy i potędze Chrystusa działającego w nim. Prawdy o synach Bożych, o dziele człowieka, do którego został powołany, aby Ziemia i żyjące na niej istoty objawiły radosną chwałę Bożą. Prawda została zduszona w zarodku, aby nikt nigdy jej nie pojął i nie przebudził się by być *miażdżącym głowę szatanowi potomstwem* (Rdz.3,15). Aby w sercach ludzkich i na całym świecie nie rozszerzało się Królestwo Boże, tylko królestwo ciemności.

Ale Bóg nie cofnął człowiekowi wolności, bo *„dary łaski i wezwanie Boże są nieodwołalne”* (Rz 11,29), odkupienie jest wieczne (Hbr 13,20). Można tylko spowodować, aby człowiek w nie nie uwierzył i pozostał w więzieniu.

I choć tak się stało, to tak być nie musi...

„Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił”. (Pwt 6,4-5)